

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 523/2017-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. novembra 2017 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti Geis SK s. r. o., Trňanská 6, Zvolen, zastúpenej Advokátskou kanceláriou GABE – BB, s. r. o., Profesora Sáru 3873/44, Banská Bystrica, konajúcou prostredníctvom advokátky a konateľky JUDr. Gabriely Muránskej Matúškovej, PhD., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 9 Ek 42/2017 z 18. septembra 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti Geis SK s. r. o., odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. októbra 2017 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti Geis SK s. r. o., Trňanská 6, Zvolen (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé

súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 9 Ek 42/2017 z 18. septembra 2017 (ďalej len „uznesenie okresného súdu z 18. septembra 2017“ alebo aj „napadnuté uznesenie“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka ako oprávnená sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným okresnému súdu 28. júna 2017 domáhala od povinného vymoženía sumy 1 560,02 € spolu s príslušenstvom a trovami právneho zastúpenia na základe právoplatného platobného rozkazu ako exekučného titulu. Sťažovateľka si návrhom na exekúciu zároveň uplatnila nárok na trovy exekúcie spolu v sume 135,32 €. Okresný súd uznesením sp. zn. 9 Ek 42/2017 z 27. júla 2017 vydaným vyšším súdnym úradníkom zamietol návrh sťažovateľky na vykonanie exekúcie v časti trov exekúcie sťažovateľky v sume 11,95 € (z celkovej uplatnenej sumy trov exekúcie 135,32 €). Následne okresný súd napadnutým uznesením odmietol sťažnosť sťažovateľky podanú proti zamietavému uzneseniu okresného súdu z 27. júla 2017 s odôvodnením, že sťažnosť sťažovateľky bola podaná oneskorene.

3. Podľa sťažovateľky k namietanému porušeniu ňou označených práv došlo v dôsledku nesprávneho záveru okresného súdu v napadnutom uznesení o oneskorenom podaní sťažnosti, keď okresný súd ustálil, že sťažnosť mu bola elektronicky doručená 16. augusta 2017 po uplynutí zákonnej lehoty na jej podanie. Podľa sťažovateľky bola sťažnosť elektronicky doručená okresnému súdu obratom v deň jej doručenia 27. júla 2017 o čom sťažovateľka pripojila doklady o elektronickom doručení. Zároveň sťažovateľka pripojila k sťažnosti doklady preukazujúce, že 16. augusta 2017 bolo okresnému súdu doručované iné podanie v predmetnej exekučnej veci (urgencia vydania poverenia), a nie sťažnosť, ako to ustálil okresný súd.

4. Na základe takto vymedzenej argumentácie sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol nálezom, ktorým vysloví porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením okresného súdu z 18. septembra 2017, zruší napadnuté uznesenie

okresného súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie a prizná sťažovateľke náhradu trov konania.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

8. Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

9. Z obsahu sťažnosti, ako aj navrhovaného petitu vyplýva, že sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením okresného súdu v exekučnom konaní, ktorým bola pre oneskorené podanie odmietnutá jej sťažnosť proti uzneseniu o čiastočnom zamietnutí návrhu na exekúciu v časti o navrhované vymoženie trov exekúcie v sume 11,95 € z titulu trov právneho zastúpenia v exekúcii. Podľa sťažovateľky sa okresný súd nevysporiadal správne so zachovaním lehoty na podanie sťažnosti proti zamietavému uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom.

10. Ústavný súd konštatuje, že hoci sťažovateľka namieta porušenie svojich práv v príčinnej súvislosti s nesprávnym posúdením včasnosti podania prípustného opravného prostriedku (sťažnosti) proti uzneseniu okresného súdu v exekučnom konaní, v danom prípade vzhľadom na samotný predmet konania (trovy exekúcie v sume 11,95 €) v merite ide o rozhodovanie o trovách exekúcie a vec nižšej významnosti (o tzv. bagateľnú vec).

11. Ústavný súd poukazuje aj na svoju judikatúru, podľa ktorej rozhodovanie o trovách konania pred všeobecnými súdmi zásadne patrí do právomoci týchto súdov, pri ktorom sa prejavujú atribúty ich nezávislého súdneho rozhodovania, a ústavný súd preto iba celkom výnimočne podrobnejšie preskúmava rozhodnutia všeobecných súdov o trovách konania a k zrušeniu rozhodnutia o náhrade trov konania pristupuje len za celkom výnimočných okolností. Ústavný súd môže zasiahnuť do rozhodnutí všeobecných súdov o trovách konania iba za predpokladu, že by rozhodnutím všeobecného súdu došlo k procesnému excesu, ktorý by zakladal zjavný rozpor s princípmi spravodlivého súdneho konania (porovnaj m. m. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, IV. ÚS 45/06, I. ÚS 156/2010, IV. ÚS 40/2011).

12. Súčasťou ustálenej judikatúry ústavného súdu je právny názor, že ak Občiansky súdny poriadok prostredníctvom § 238 ods. 5 (účinný do 30. júna 2016) a Civilný sporový poriadok prostredníctvom § 422 (účinný od 1. júla 2016) vylučuje u bagatelných vecí prieskum rozhodnutí vydaných druhostupňovými súdmi, bolo by proti logike pripustiť, aby ich prieskum bol automaticky posunutý do roviny ústavného súdnictva (IV. ÚS 431/2012, IV. ÚS 94/2014, I. ÚS 134/2016, III. ÚS 25/2016, III. ÚS 746/2016, III. ÚS 890/2016). Aj preto ústavný súd v prípadoch, keď sťažnosť smeruje proti rozhodnutiu orgánu verejnej moci, v ktorom ide zjavne o bagatelnú sumu, poskytuje ústavnoprávnu ochranu sťažovateľom len v celkom výnimočných prípadoch, ak sťažnosť signalizuje, že došlo k zásahu do základných práv alebo slobôd v mimoriadne závažnom rozsahu, resp. intenzite (IV. ÚS 414/2010, IV. ÚS 79/2011, IV. ÚS 251/2011, IV. ÚS 717/2013).

13. V posudzovanom prípade vzhľadom na predmet uznesenia, vo vzťahu ku ktorému bola napadnutým uznesením posudzovaná včasnosť podania opravného, by zásah ústavného súdu mohol odôvodňovať jedine výnimočný exces v postupe a záveroch napadnutého uznesenia rozporný so samotnými princípmi spravodlivého súdneho konania, aký v okolnostiach danej veci ústavným súdom zistený nebol.

14. Ústavný súd konštatuje, že napriek namietanému pochybeniu okresného súdu pri posudzovaní včasnosti podania sťažnosti proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom v exekučnom konaní o zamietnutí návrhu na vymoženie trov exekúcie v sume 11,95 Eur, vo svetle vyššie uvedených dôvodov (exekučné konanie, rozhodovanie o trovách exekúcie, vec bagatelná) takéto pochybenie nevykazuje znaky procesného excesu, ktorý by mohol zakladať zjavný rozpor s princípmi spravodlivého súdneho konania a tak viesť k porušeniu sťažovateľkou namietaných práv.

15. Z uvedených dôvodov ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mohla zakladať dôvod na zásah ústavného súdu do namietaného uznesenia okresného súdu v súlade s jeho právomocami ustanovenými v čl. 127 ods. 2 ústavy, a preto odmietol sťažnosť z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

16. Vzhľadom na to, že sťažnosť ako celok bola odmietnutá, bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky formulovanými v petite jej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. novembra 2017